

Constantien.

4

contra ipsius utilitatem audiuiimus allega-
ri. Nihilominus illud cōclū nequaq̄ in-
dicamus nēcāri pro complemēto celerio-
ri et faciliōrē huīis vie. et absq̄ impēs in-
numens / tractu tempis. q̄r mīc interim
piusq̄ ista concordata sīt / dubia quedāz
ouren̄ super conuocatiō concilij / et qui-
busdam similibus / que hic cessant. Dubi-
tabit forte alijs q̄ dīs Benedictus audi-
ta ista via illam aut impedit / aut non con-
cordabit. Propterea forte tutius est / vt an-
te om̄ia secrete / q̄tum fieri poterit habeat
consensus maior̄ omniū istius obediētē /
aut salē principaliū / ut cōmuni cōsensu to-
tius sue obediētē fiat oblatō talis cui vni-
versali cōsensu si renuat assentire. quis nō
videbit tūc eius modū procedēdi penitus
improbabiliē esse / q̄s nō iudicabit ab eo in
rerecedēti fore. Nō em̄ poterit aliq̄ tergi-
tiatione / sautoria scismatis / subuersio-
nis ecclēsie denegari. ¶ Si q̄s ad extre-
mū diuitanē similitē p̄ principiis alijs
q̄ nō approbabiliē viam hanc media / fate-
mur hoc nō vsc̄q̄a q̄ certū eē / nisi prout
in moralib⁹ symēda est certitudo. ex his
que et in plurib⁹ b̄m versimiles et p̄ba-
bles conjecturas eveniūt. Si in omnib⁹
p̄dīcta via nihil petit difficultē aut onerosū
vel in honestū / querē ppter quid p̄ncipes
et plati debeat improbare / maxime p̄ rāto
bono reunitōnis obediētē huius totalis
obtinēdo. Quid em̄ grāne erit q̄ om̄ia in-
dulgeat p̄terita / et nō discussiō / q̄ domi-
nus Benedictus habeat bonos cōsiliari-
os nō suspectos cuicūq̄ parti / b̄m quoniam
iudicāt agat qd̄ acutus est / q̄ ipse a vindi-
cando ap̄rias aut alienas iniurias immu-
nis sit / et deo cōmittat / aut certe vniuersali
bono ecclēsie et pacis illas donet. Item di-
cimus d̄ subditis qb̄uscūq̄ erga dominū
Benedictū. Profecto mihi istorū difficile
est nisi forte apud illos / apud quos humi-
litas et charitas et ecclēsiastica vnitas fue-
rint onerose. s. qui turbatiōibus gaudēt et
q̄runt que sua sunt nō que ihesu xp̄i. Aut
quisvis sentētis cervicosa animositate ni-
mis credunt. Aut si difficultia esse ista q̄s q̄
contenderit / ataduertat ille obsecro si plus
res sint in alijs vijs difficultates et amba-
ges / aut viā aliquā om̄i difficultate caren-

tem afferat in mediū nos lenis animis cō-
plectemur. ¶ si hoc vel facere nō vult. vel
qd̄ magis credimus / nō potest. tunc cū ali
quid agere necē sit / perga nobiscuz in hac
sententia / attēdat quid plus habeat dam-
ni p̄ ecclēsia / vel sic stare. imo quotidie ma-
gis lapsibus corruere / et dominū Bene-
dictūm in carcēterū esse / et cardinales su-
is honorib⁹ spoliatos / et principes ad con-
tentioñem periculosañ dispositos vidēre
aut q̄ ita p̄paremus nos ad hanc reuni-
tionem primā / et totalem hīi obedīētē
q̄ cum alia celeriter / utiliter tractare vale-
amus. et qualiter / si quis quesuerit / iam in
parte responsum est et a prudentiorib⁹ erit
diligentius inquirendum et iūueniēdum
facilius.

Finit.

Decreta i sessiōe p̄i-
blica concilij generalis Constan-
tī. dī sab-
bati. ix. Octobris. Anno. Ad. cccc. xvij.
Et p̄tio p̄hemū sup futuri cōciliis celebra-
dis / et p̄iūtione aduersus futura scismata.

Arequens generalium conciliorū celebratio agri do-
minicū precipua cultura et
que vepres spinas et tribulos heresum / errouū / et soli-
matum extirpat / excelsus
congit deformata reformat. et vineam do-
minim ad frugem vberime fertilitatis adduc-
cit. Illorum vero neglectus premissa dis-
seminat atq̄ souet. Hec preteritorū tem-
porum recordatio / et presentium conside-
ratio / ante oculos nostros ponit. Capro-
pri et hoc edicto perpetuo sancimus / decen-
nium atq̄ ordinamus / ut amodo gene-
ralia concilia celebrentur. Ita q̄ primum
a fine hīiis conciliis in quinquenniū ima-
mediate sequuntur. Secundum vero a fine
illīis mediate sequentis concilij in septen-
nium et deinceps in decennium perpetuo
celebrentur / in locis que summus pontis
serpermensem ante finem cuiuslibet concilij
approbat et consentiente concilio /
vel in eius defectum ipsum concilium des-
putare et assignare tenet. ut sic per quan-
dam continuationem semper / aut concilium
vigeat / aut per termini p̄udentiam

Decreta concilij Constantien.

expectentur. Quem terminū liceat summo pontifici & fratribus sive sancte romane ecclesie cardinaliū plurimis ob emergentes forte causis abbreviare, si nullatenus proget. Locomum autem p. futuro concilio celebrando deputatum absq; evidētē necessitate nō mutari, sed si forte causas aliquas occurrent q. necessariū videat ipm locū mutari, puto obsidiōis querarū pestis aut silīs. Tūc liceat summō pontifici de p̄dictioꝝ fratribus aut duarib; p̄tū ipoꝝ cōsensu atq; subscrpōe alii locū p̄us deputato loco viciniorē raptum sub eadem tñ natiōe surrogare, nisi idē vel sile impecuniamētū totā illā natiōē vigeret. Tūc ad aliquē alii locū viciniorē alterius natiōis p̄tū hīmōi conciliū potest conuocari, ad quē plati & ali q. ad cōciliū solēt cōnoscantur, accedere teneat ac si p̄ncipio locū ille fuisse deputatus. Quā tñ loci mutationem vel termini breuiatōne teneat dictus summus p̄tifer legitime & semel p. annū ante p̄firū terminū publicare, et intimare ut ad ipm conciliū celebrandū p̄dicti possint statuto termino cōvenire. **B**i vo qd ab sit in futurū scismā oriū contingere, ita q. duo vel plures p. sumis p̄tificib; se gererent, a die quo ipi duo vel pl̄es insignia p̄tificatus publice assūmperit, seu admistrare ceperint, intelligat ipo iure terminus cōciliū tñ forte ultra annū pendēt ad annū p̄ rimū breuiatus, ad quos om̄s p̄lati & ceteri qui ad conciliū ire tenentur, sub penis iuriis & aliis per conciliū imponendis, absq; alia vocatōe conueniat. Necno imperator, ceteriq; reges & principes psonaliter vel p. solempnes nuncios tāg ad cōmune incendiū extingendū p. vīscera misericordie ihesu christi ex nūc erorati cōcurrat. Et quilibz ipoꝝ p. romano p̄tifice se gerens infra mensēm a die qua sciētā habere potuit alii v̄l alios assumisse papatus insignia, vel in papatu administrasse, teneatur sub interminatiōe maledictiōis eternae & amissiōis iuriis si qd forte sibi quesitiū erit a papatu, quā ipo facto incurrit, et vlt̄ hoc ad quaslibz dignitates aciuē et passiones sit inabilis, cōciliū ipm ad terminū anni predictū loco p̄ius deputato celebrandum indicere & publicare, & per suas litteras competitori vel competitorib; ipsum

vel ipsos p̄uocādo ad causam, vel ceteris prelatis & principibus q̄ tum in eo furent intimare. Necno termino prefito sub personis predictis ad locū concilij personalitē se transferre, nec inde discedere donec p̄ cōciliū causa scismatis, plenarie sit finita. Hocadiuncto q. nullus eoz contendētū d papatu in ipo concilio vt papa p̄fideat. Quinimo vt tanto libenus et cīt̄ ecclēsia unico & indubitate pastore gaudet, sint ipi om̄s de papatu p̄tendētes, postq; ipm conciliū inceptū furent autontate hūiū sancie synodi ipo iure ab om̄i administratione suspensi, nec eis aut eoz alteri donec causa ipa p. cōciliū eminata fuerit quod liber a q̄ sub pena fautoris scismatis obediat. **C**ontra si forte electionē romani p̄tificis p. metū qui caderet in constantē virum seu imp̄issionē de cetero fieri p̄tingat, ipsas nullius decernimus efficacie vel momētu nec posse p. sequente consensū etiā meū p̄dicto cessante ratificari v̄l approbar. Nō tamē liceat cardinalibus ad alia electionē procedere, nisi ille sic electus forte renunciet vel decedat, donec per generale conciliū d electione illa fuerit indicatū, & si procedat illa sit electio ipo iure. **S**ic si scđo eligentes & electus si se papatu ingessit, om̄i dignitate honore, & statu etiā cardinalat⁹ & pontificali ipso iure priuati, etiābiles de cetero ad easdem ac etiam ad papales, nec aliquis eidem secundo electo vt pape sub pena fautoris scismatis obediat quoq; modo. Et eo casu consilium de electione pape prouideat illa vice. Sed liceat īmo & neantur electores om̄nes aut saltem maiorib; pars ipsorum, quam cito sine periculo personaz possumi, etiā si piculum omnium bonorū imineret, & se trāsferre ad locū tūtu & metum predictū allegare coā notariis publicis & notariis psonis in multitudine populi, in loco insigni, ita tñ q. allegantes metum huiusmodi habeant in ipsius metus allegatione exprimere speciem et q. litatē dicti metus, & iurare solemniter, q. metus taliter allegatus est verus, et q. credunt se ipsum posse probare, & q. per maliciam vel calumniam huiusmodi metus non ponunt. Nec vlt̄ primū futurū cōciliū vello modo possit diffiri allegato dicti me-

Sermo in die circūcisionis

4

tus. Teneant insip̄ postq̄ se trāstulerint
et metū alleganterint mō p̄dicto provocare
sic electū ad cōciliū/qd̄ cōciliū si ultra annū
pendeat a die puocationis hm̄di/intelligat
ad annū vt supra ip̄o iure terminus breui-
atus/nihilominus teneat electus ip̄e s̄b
pena p̄dictis et cardinales puocantes sub
pena amissiois cardinalatus et om̄ bñfici
oū suo. quā ip̄o facto incurrit/ifa men-
sem a die puocationis/cōciliuz ip̄m vt sup̄
di indicere et publicare/et q̄ citius potenti
timare/cardinales ip̄i/ceteriq̄ electores ad
locū cōciliū tpe cōuenienti psonalitē se trans-
fere/et vslq; ad finē cause expectare. Tene-
ant quoq; plati et ceteri. vt supra ad cōuo-
cationē cardinaliū tm̄/si forte sit elect⁹ con-
uocare celfaret/accedere. Qd̄ etiā sic elect⁹
in concilio ip̄o nō p̄sideat/qnimo sit a ter-
mino initiaclū cōciliū ip̄o iure ab oī admi-
nistratioe papatis suspēsus nec sibi a q̄q̄
sub pena fautorie scismatis quōlibet obe-
diaet. Qd̄ si infra annū ante diez indicti
consilij contingat supradicti casus. vices q̄
plures se gerat p̄ papa vel q̄ vnus p̄ me-
tu seu imp̄issionem eligat. censeat ip̄o iure
tā geretes se p̄ papa q̄ electus p̄ metū seu
imp̄issionē et cardinales ad dictū conciliū
puocati/teneatq; in isto cōcilio compere/
psonalitē cām erponē et iudiciū cōciliū expe-
ciare. Qd̄ si dictis casibus occurribit
p̄tingat forte casus alijs q̄ nc̄cariū sit locū
cōciliū mutare vel obsidiois vel guerre vel
pestis vel filis. teneat nihilomin⁹ tā om̄is
supradicti q̄ oēs plati/ceteriq; qd̄ cōciliū
ire teneat ad locū primiore ut p̄mittat q̄ sit
abilis ad cōciliū cōvenire. possitq; maior
ps platoz q̄ infra mēsem ad locū certū de-
clinauerint illū sibi et alijs p̄ loco cōciliū de-
putare. ad quē ceteri p̄uenire teneat ac si a
principio fuiss̄ deputatus. Cōciliū autē
vt p̄ter convocatū et congregatū d̄ hm̄di
scismatis cā cognoscēs et in cōtumaciā elec-
tor̄ seu geretiū se p̄ papa vel cardinaliū
si forte venire neglexerint. līte dirimat/ cau-
samq; diffiniat/ac culpabiles i scismate p̄-
curādo seu nutriēdo vel in admīstrādo aut
obedīedo vel administrātib; fauēdo/ seu
p̄ interdic̄i suffiis eligēdo. vel calumnio-
los in allegādo metū. etiā vlt̄ p̄dictas pe-
nas. cuiuscumq; gradus stat⁹ seu p̄minen-

tie existant ecclesiastice vel mundane/sic pu-
niat/ut vindicte rigor trāseat ceteri i exem-
plū. Ut aut̄ metus seu imp̄issionis mole-
stia in electō et pape eo formidulosius evi-
te. quo toti xp̄ianitati lamētabilius eorū
incisio seu facio ppetret. ultra p̄dicta spe-
cialitē duximus statuēdū. q̄ si quis hm̄di
metū vel imp̄issionē aut violētā electorib;
ip̄is vel alicui eoz in electō et pape intule-
rit seu fecerit aut fieri p̄curauerit. vel factū
ratū habuerit. aut i hoc cōsiliū dederit vel
fauore. facientē vescicē receptauerit vel de-
fensauerit. aut negligēs in executoe penar̄
infernus memorarū erit. cuiuscumq;
status gradus vel p̄minētē fuerit. etiam
si imp̄iali regali p̄tiscalī aut alia quānis
ecclesiastica aut seculari p̄fulgeat dignitate
illas penas ip̄o facto incurrit. q̄ in p̄stitu-
tionefelicis recordatiis Bonifacij pape
octani q̄ incipit felicis. cotinēt illis effe-
ctualitē puniat. Lūras vō etiā si qd̄ absit
vrb; romana fuent v̄l alia quevis vñuer-
sitas/q̄ talia faciēti cōsiliū vel auxilium de-
derit aut fauore. vel infra mensem salte ta-
liter delinquentē put tanti facinoris enor-
mitas exegerit et facultas ei affuerit nō du-
xit p̄miedū/ eo ip̄o subiaceat ecclesiasti-
co interdicto. Et nihilominus p̄ter dicta
vrb; p̄tiscalī et supra eo ip̄o sit p̄uata di-
gnitate/nō obstatibus p̄uilegijs qb̄m̄scumq;
Colum⁹ insip̄ q̄ in fine ciuilib; cō-
ciliū generalis hoc decretū publicē solen-
niter/neonō quādōcūq; et vbiq; romani
pontificis electio iminebit facēda/ante in-
gressum et clavis legat̄/ et publicē intime-
dit.

Sequitur sermo eius

dem cancellarii fact⁹ in die circūcisionis Y
dñi coram papa apud Tarasconā.

Hparuit gratia dei et salua-
toris nři omnibus homini-
bus eruides nos. ut abne-
gantes impietē et secula-
ria desideria/sobrie et iuste/
ac pie viuamus in hoc se-
culo. et reliqua que nři audiuit ex epistola
Pauli. vestra deuotio. Quoniam apparu-
it gratia dei et salvatoris nři. adeamus cu-
siquia thronuz gracie eius. ut misericordia